

Mapa kompetencji olimpijskich a Podstawa Programowa Kształcenia Ogólnego

Krytyczne myślenie i analiza informacji

Podstawą wszelkiej działalności intelektualnej, w tym analizy filmoznawczej i medioznawczej, jest zdolność do krytycznego myślenia. Podstawa programowa kładzie na ten aspekt szczególny nacisk, definiując go jako jeden z priorytetów kształcenia.

- **Cel ogólny:** „zdobywanie umiejętności formułowania samodzielnych i przemyślanych sądów, uzasadniania własnych i cudzych sądów w procesie dialogu we wspólnocie dociekającej”.
- **Cel ogólny:** „łączenie zdolności krytycznego i logicznego myślenia z umiejętnościami wyobraźniowo-twórczymi”.
- **Umiejętność kluczowa:** „myślenie – rozumiane jako złożony proces umysłowy, polegający na tworzeniu nowych reprezentacji za pomocą transformacji dostępnych informacji, obejmującej interakcję wielu operacji umysłowych: wnioskowanie, abstrahowanie, rozumowanie, wyobrażanie sobie, sądzenie, rozwiązywanie problemów, twórczość”.
- **Umiejętność kluczowa:** „umiejętność samodzielnego docierania do informacji, dokonywania ich selekcji, syntezy oraz wartościowania, rzetelnego korzystania ze źródeł”.

Zdolność do „formułowania samodzielnych sądów” jest warunkiem koniecznym dla „wartościowania informacji”, co z kolei stanowi fundament dla zaawansowanej analizy dzieła filmowego czy dekonstrukcji przekazu medialnego. Bez tych podstawowych narzędzi intelektualnych, wiedza filmoznawcza pozostaje jedynie zbiorem encyklopedycznych faktów.

Kompetencje komunikacyjne i społeczne

Olimpiada weryfikuje nie tylko wiedzę, ale również umiejętność jej komunikowania oraz pracy w zespole, co znajduje swoje odzwierciedlenie w formule jej elementów składowych (np. wywiad, praca w grupie). Podstawa programowa bezpośrednio odnosi się do tych wymagań.

- **Umiejętność kluczowa:** „umiejętność komunikowania się w języku ojczystym i językach obcych, zarówno w mowie, jak i w piśmie, to podstawowa umiejętność społeczna, której podstawą jest znajomość norm językowych oraz tworzenie podstaw porozumienia się w różnych sytuacjach komunikacyjnych”.
- **Umiejętność kluczowa:** „umiejętność współpracy w grupie i podejmowania działań indywidualnych”.
- **Cel wychowawczy:** „Duże znaczenie dla rozwoju młodego człowieka oraz jego sukcesów w dorosłym życiu ma nabywanie kompetencji społecznych, takich jak: komunikacja i współpraca w grupie, w tym w środowiskach wirtualnych, udział w projektach zespołowych lub indywidualnych oraz organizacja i zarządzanie projektami”.

Edukacja medialna i cyfrowa jako obowiązek powszechny

Najważniejszy z perspektywy Olimpiady jest bezpośredni zapis, który czyni edukację medialną zadaniem dla całej społeczności szkolnej, a nie tylko dla nauczycieli wybranych przedmiotów.

- **Zadanie szkoły:** „Ważnym zadaniem szkoły jest przygotowanie uczniów do życia w społeczeństwie informacyjnym”.
- **Zadanie nauczycieli:** „Ponieważ środki społecznego przekazu odgrywają coraz większą rolę, zarówno w życiu społecznym, jak i indywidualnym, każdy nauczyciel powinien poświęcić dużo uwagi edukacji medialnej, czyli wychowaniu uczniów do właściwego odbioru i wykorzystania mediów”.
- **Umiejętność kluczowa:** „umiejętność sprawnego posługiwania się nowoczesnymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi, w tym dbałość o poszanowanie praw autorskich i bezpieczne poruszanie się w cyberprzestrzeni”.

- **Zadanie szkoły:** „Szkoła ma również przygotowywać uczniów do dokonywania świadomych i odpowiedzialnych wyborów w trakcie korzystania z zasobów dostępnych w Internecie oraz do krytycznej analizy informacji, bezpiecznego poruszania się w przestrzeni cyfrowej, w tym nawiązywania i utrzymywania opartych na wzajemnym szacunku relacji z innymi użytkownikami sieci”.

Skoro każdy nauczyciel ma obowiązek prowadzić edukację medialną, to logicznym jest, że ślady tej edukacji odnajdziemy w podstawie programowej każdego przedmiotu humanistycznego i społecznego.

Język ekranu – analiza filmu i tekstów kultury

Analiza formalna dzieła filmowego – rozpoznawanie gatunków, konwencji, środków wyrazu, kompozycji kadru czy roli dźwięku – stanowi rdzeń wiedzy filmoznawczej. Podstawa programowa, choć nie posługuje się wprost terminologią filmoznawczą, buduje aparat pojęciowy i umiejętności analityczne, które są w pełni transferowalne na grunt analizy dzieła audiowizualnego. Kompetencje te kształtowane są przede wszystkim na lekcjach języka polskiego, historii sztuki oraz plastyki.

Gatunki, Konwencje i Style

Zrozumienie, czym jest gatunek filmowy, konwencja czy stylistyka, jest możliwe dzięki analogicznym kompetencjom rozwijanym w kontakcie z literaturą i sztuką. Uczeń, który na lekcji języka polskiego analizuje synkretyzm gatunkowy w dramacie romantycznym, jest jednocześnie przygotowywany do analizy hybryd gatunkowych we współczesnym kinie.

- **Język polski (zakres podstawowy):**
 - „rozdziela gatunki epickie, liryczne, dramatyczne i synkretyczne, w tym: gatunki poznane w szkole podstawowej oraz epos, odę, tragedię antyczną, psalm, sonet, satyrę, balladę, dramat romantyczny, a także odmiany powieści i dramatu; wymienia ich podstawowe cechy gatunkowe”.

- „rozpoznaje w utworze literackim elementy fantastyki, symbolizmu, realizmu”.
- **Język polski (zakres rozszerzony):**
 - „rozpoznaje w utworach cechy prądów literackich i artystycznych”.
 - „rozpoznaje w utworach literackich konwencje: fantastyczną, symboliczną, realistyczną, naturalistyczną, groteskową, baśniową, oniryczną, nadrealistyczną i określa ich cechy w utworach”.
 - „określa przemiany konwencji i ich przenikanie się w utworach literackich; rozpoznaje odmiany synkretyzmu (rodzajowego, gatunkowego) oraz interpretuje jego znaczenie”.
 - „rozpoznaje i charakteryzuje styl indywidualny (dzieła literackiego, autora) oraz styl typowy (gatunku literackiego, prądu literackiego, epoki) i wykorzystuje tę wiedzę w interpretacji utworu literackiego”.
- **Historia sztuki (zakres rozszerzony):**
 - „prawidłowo sytuuje w czasie i w przestrzeni geograficznej poszczególne epoki, style, kierunki i tendencje w sztuce”.

Środki wyrazu i kompozycja dzieła

Analiza środków filmowego wyrazu – od planów filmowych, przez ruchy kamery, po montaż i oświetlenie – wymaga wrażliwości na formę dzieła. Tę wrażliwość podstawa programowa zaznacza poprzez analizę środków artystycznych w literaturze oraz kompozycji w sztukach wizualnych.

- **Język polski (zakres podstawowy):**
 - „rozpoznaje w tekście literackim środki wyrazu artystycznego poznane w szkole podstawowej oraz środki znaczeniowe: oksymoron, peryfrazę, hiperbolę; leksykalne, w tym frazeologizmy; składniowe: antytezę, paralelizm, wyliczenie; wersyfikacyjne, w tym przerzutnię; określa ich funkcje”.
- **Język polski (zakres rozszerzony):**
 - „rozpoznaje w tekście literackim środki wyrazu artystycznego: elipsę, aliterację, kontaminację, synestezję, inwersję, gradację; określa ich funkcje”.

- **Plastyka (zakres podstawowy):**

- „zna terminy i pojęcia właściwe dla analizy formy dzieła sztuk plastycznych”.
- „z wykorzystaniem właściwej terminologii dokonuje opisu i analizy wybranych dzieł sztuki różnych dyscyplin”.

- **Historia sztuki (zakres rozszerzony):**

- „dokonuje opisu i analizy, w tym porównawczej, dzieł z uwzględnieniem ich cech formalnych w: architekturze: planu, układu przestrzennego, opisu fasady i elewacji, wnętrza, rzeźbie: bryły, kompozycji, faktury, relacji z otoczeniem, malarstwie i grafice: kompozycji, koloru, sposobów ukazania iluzji przestrzeni, kształtowania formy przez światło, w dziełach figuralnych stopnia oddania rzeczywistości lub jej deformacji”.

Analiza tekstów kultury i dzieł audiowizualnych

Podstawa programowa wprost wskazuje na konieczność analizy różnorodnych tekstów kultury, w tym filmów, co stanowi bezpośrednie odniesienie do wymagań olimpijskich.

- **Język polski (zakres podstawowy):**

- „odczytuje pozaliterackie teksty kultury, stosując kod właściwy w danej dziedzinie sztuki”.

- **Język polski (zakres rozszerzony):**

- „porównuje teksty kultury, uwzględniając różnorodne konteksty”.
- „zna pojęcie syntezy sztuk, rozpoznaje jej cechy i ewolucję od romantyzmu do współczesności”.

- **Muzyka (zakres podstawowy):**

- „Przedmiot uzupełnia zarówno kształcenie humanistyczne, społeczne, medialne, jak i artystyczne”.

- **Lektury – dzieła teatralne i filmowe:**

- Podstawa programowa z języka polskiego zawiera listę „Proponowanych dzieł teatralnych i filmowych”, która obejmuje kluczowe dla polskiej kinematografii tytuły, takie jak filmy Krzysztofa Kieślowskiego, Andrzeja Wajdy, Wojciecha Jerzego

Hasa czy Agnieszki Holland.

Sukces w analizie formalnej dzieła filmowego zależy zatem od umiejętności przełożenia aparatu pojęciowego wypracowanego na gruncie literaturoznawstwa i historii sztuki na specyfikę medium filmowego. To nie jest wiedza *o filmie*, ale wiedza *o kulturze* stosowana do filmu.

Kino w kontekście – społeczeństwo, historia, polityka i filozofia

Żaden film nie powstaje w próżni. Jest on produktem swoich czasów, odzwierciedleniem napięć społecznych, politycznych i dylematów filozoficznych. Zrozumienie takich zjawisk jak Polska Szkoła Filmowa, Kino Moralnego Niepokoju czy kino transformacji ustrojowej jest niemożliwe bez szerokiej wiedzy historycznej i społecznej. Podstawa programowa konsekwentnie promuje myślenie kontekstowe, odrzucając analizę dzieła w izolacji i wymagając od ucznia syntezy wiedzy z wielu dziedzin.

Kontekst historyczny, społeczny i polityczny

Wiedza historyczna nie jest jedynie tłem dla filmu – jest jego tworzywem i często bezpośrednią przyczyną powstania. Zrozumienie mechanizmów politycznych i przemian społecznych pozwala odczytać głębsze warstwy znaczeniowe dzieła.

- **Język polski (zakres rozszerzony):**
 - „wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, szczególnie kontekst historycznoliteracki, historyczny, polityczny, kulturowy, filozoficzny, biograficzny, mitologiczny, biblijny, egzystencjalny”.
- **Historia (cele kształcenia):**
 - „analizuje wydarzenia, zjawiska i procesy historyczne w kontekście epok i dostrzega zależności między różnymi dziedzinami życia społecznego”.

- „ugruntowuje potrzebę poznawania przeszłości dla rozumienia współczesnych mechanizmów społecznych i kulturowych”.
- **Historia i teraźniejszość (cele kształcenia):**
 - „ma rzetelną wiedzę o najważniejszych przemianach kulturowych, politycznych, społecznych oraz gospodarczych w Polsce i na świecie po 1945 r. aż do współczesności”.
- **Wiedza o społeczeństwie (zakres podstawowy):**
 - „wyjaśnia i analizuje prawidłowości życia społecznego oraz wybrane współczesne procesy społeczne”.
 - „wykorzystuje swą wiedzę do interpretacji wydarzeń życia społecznego, w tym politycznego”.

Kontekst kulturowy i ideowy

Każdy film jest częścią szerszego dialogu kulturowego, nawiązuje do istniejących tradycji, prądów myślowych i dzieł sztuki. Umiejętność rozpoznawania tych nawiązań jest kluczowa dla pełnej interpretacji.

- **Historia sztuki (zakres rozszerzony):**
 - „rozumie konteksty kulturowe i uwarunkowania przemian w dziejach sztuki (w tym historyczne, religijne, filozoficzne)”.
 - „analizuje teksty pisarzy, filozofów, krytyków sztuki i artystów, interpretuje je i wskazuje wpływ tych wypowiedzi na charakter stylów, epok i tendencji w sztuce oraz na kształt dzieła”.
- **Język polski (zakres rozszerzony):**
 - „rozpoznaje nawiązania do tradycji biblijnej i antycznej w kulturze współczesnej”.
 - „porównuje utwory literackie lub ich fragmenty, dostrzega kontynuacje i nawiązania w porównywanych utworach, określa cechy wspólne i różne”.

Kontekst filozoficzny i etyczny

Wiele filmów stawia fundamentalne pytania o kondycję ludzką, moralność, wolność czy sens istnienia. Podstawa programowa z filozofii i etyki wskazuje na konieczność analizy tych egzystencjalnych i aksjologicznych wymiarów kina.

- **Filozofia (zakres rozszerzony):**

- „Rozpoznawanie związków między filozofią a innymi działami kultury europejskiej, zwłaszcza między filozofią a sztuką (w tym literaturą piękną), religią i nauką”.
- „odczytuje poglądy filozoficzne zawarte w różnorodnych dziełach”.

- **Etyka (zakres podstawowy):**

- „wykorzystuje pojęcia dyskursu etycznego do analizowania przeżyć, działań i postaw bohaterów powieści, opowiadań, filmów, spektakli teatralnych, gier komputerowych”.
- „identyfikuje i analizuje moralne aspekty przyjaźni... miłości... ludzkiej seksualności”.
- „analizuje problem relacji między sztuką a moralnością, rozważa zagadnienie wolności artystycznej i jej granic”.

Sfera publiczna – komunikacja społeczna, dziennikarstwo i system medialny

Druga część nazwy Olimpiady – „komunikacja społeczna” – odsyła do szerokiego spektrum zagadnień związanych z funkcjonowaniem mediów, procesem komunikacji masowej, gatunkami dziennikarskimi oraz kształtowaniem opinii publicznej. Podstawa programowa w tym zakresie wskazuje dwojaką kompetencję: z jednej strony analizy i krytyki przekazów medialnych (jako odbiorca), z drugiej – tworzenia tych przekazów (jako nadawca).

Gatunki dziennikarskie i publicystyczne

Umiejętność rozpoznawania, analizowania i tworzenia podstawowych gatunków dziennikarskich jest wprost wpisana w podstawę programową języka polskiego.

- **Język polski (zakres podstawowy):**

- „rozpoznaje specyfikę tekstów publicystycznych (artykuł, felieton, reportaż), retorycznych (przemówienie), popularnonaukowych i naukowych (rozprawa); wśród tekstów prasowych rozróżnia wiadomość i komentarz”.
- **Język polski (zakres rozszerzony):**
 - „analizuje strukturę eseju: odczytuje zawarte w nim sensy, sposób prowadzenia wyводу, charakterystyczne cechy stylu”.
 - „tworzy spójne wypowiedzi w następujących formach: esej, interpretacja porównawcza, reportaż, felieton”.

System medialny i opinia publiczna

Zrozumienie, jak funkcjonuje system medialny w Polsce, jaką rolę odgrywają poszczególne media i jak kształtowana jest opinia publiczna, to kluczowe zagadnienia poruszane na lekcjach wiedzy o społeczeństwie.

- **Wiedza o społeczeństwie (zakres podstawowy):**
 - „przedstawia współczesne media w Rzeczypospolitej Polskiej – wymienia główne dzienniki, tygodniki społeczno-polityczne, stacje telewizyjne i radiowe, portale internetowe; charakteryzuje wybrany tytuł/stację/portal ze względu na specyfikę, formy i treści przekazu”.
 - „krytycznie analizuje przekazy medialne i porównuje przekazy różnych mediów dotyczące tych samych wydarzeń czy procesów; formułuje własną opinię w oparciu o poznane fakty; rozpoznaje przejawy nieetycznych zachowań dziennikarzy”.
 - „interpretuje wyniki badań opinii publicznej; porównuje wyniki sondaży z rzeczywistymi postawami lub zachowaniami, formułuje hipotezy dotyczące przyczyn różnic...”.
- **Wiedza o społeczeństwie (zakres rozszerzony):**
 - „wykazuje rolę mediów społecznościowych w życiu politycznym we współczesnym świecie”.

Retoryka, perswazja i manipulacja

Krytyczny odbiór mediów wymaga znajomości narzędzi retorycznych, umiejętności odróżniania rzetelnej argumentacji od manipulacji oraz świadomości etycznego wymiaru komunikacji.

- **Język polski (zakres podstawowy):**
 - „wskazuje i rozróżnia cele perswazyjne w wypowiedzi literackiej i nieliterackiej”.
 - „rozróżnia typy argumentów, w tym argumenty pozamerytoryczne (np. odwołujące się do litości, niewiedzy, groźby, autorytetu, argumenty ad personam)”.
 - „rozpoznaje elementy erystyki w dyskusji oraz ocenia je pod względem etycznym”.
 - „rozumie zjawisko nowomowy; określa jego cechy i funkcje w tekście”.
- **Język polski (zakres rozszerzony):**
 - „rozpoznaje wywód o charakterze demagogicznym oraz metodę pytań podchwytliwych i sugerujących”.
- **Wiedza o społeczeństwie (zakres rozszerzony):**
 - „krytycznie analizuje przekazy medialne; wyjaśnia podstawowe mechanizmy manipulacji wykorzystywane w mediach”.

Domena cyfrowa – mowe media, kultura online i technologie

Współczesna komunikacja społeczna jest nierozzerwalnie związana ze środowiskiem cyfrowym. Zagadnienia takie jak media społecznościowe, konwergencja mediów, kultura influencerów czy zagrożenia w sieci stanowią istotny element tematyki olimpijskiej.

Podstawa programowa podchodzi do tej sfery w sposób kompleksowy, traktując technologię jako narzędzie, przestrzeń społeczną i źródło problemów etycznych.

Kompetencje Cyfrowe i Komunikacja Online

Sprawne poruszanie się w cyfrowym ekosystemie medialnym wymaga praktycznych umiejętności, które kształtowane są głównie na lekcjach informatyki.

- **Informatyka (zakres podstawowy):**

- „tworzy stronę internetową zgodnie ze standardami, wzbogaconą tabelami, listami, posługuje się arkuszem stylów, korzysta z oprogramowania i serwisów dedykowanych tworzeniu stron; publikuje własną stronę w Internecie”.
- „realizuje projekty zespołowo, korzysta ze środowisk umieszczonych w chmurze i prezentuje efekty wspólnej pracy”.
- „bezpiecznie buduje swój wizerunek w przestrzeni medialnej”.
- „postępuje zgodnie z zasadami netykiety”.

- **Informatyka (zakres rozszerzony):**

- „współtworzy otwarte zasoby i aktywności oraz umieszcza je w sieci”.

Społeczny wpływ technologii

Technologia nie jest neutralna – fundamentalnie zmienia sposób, w jaki się komunikujemy, pracujemy i uczestniczymy w życiu publicznym. Podstawa programowa wymaga refleksji nad tymi zmianami.

- **Informatyka (zakres podstawowy):**

- „podaje przykłady wpływu informatyki i technologii komputerowej na najważniejsze sfery życia osobistego i zawodowego; korzysta z wybranych e-usług; przedstawia wpływ technologii na dobrobyt społeczeństw i komunikację społeczną”.
- „objaśnia konsekwencje wykluczenia i pozytywne aspekty włączenia cyfrowego; przedstawia korzyści, jakie przynosi informatyka i technologia komputerowa osobom o specjalnych potrzebach”.

- **Wiedza o społeczeństwie (zakres rozszerzony):**

- „wskazuje, na czym polega wartość swobodnej wymiany opinii oraz przedstawia formy ograniczenia wolności słowa w epoce cyfrowej”.

Bezpieczeństwo, prywatność i etyka w sieci

Nowe media niosą ze sobą nowe zagrożenia i dylematy etyczne, które są przedmiotem analizy na lekcjach informatyki i etyki.

- **Informatyka (zakres podstawowy):**

- „stosuje dobre praktyki w zakresie ochrony informacji wrażliwych (np. hasła, pin), danych i bezpieczeństwa systemu operacyjnego, objaśnia rolę szyfrowania informacji”.
- **Etyka (zakres podstawowy):**
 - „identyfikuje i analizuje wybrane problemy moralne związane z postępem naukowo-technicznym (np. problem ochrony prywatności, ochrony praw autorskich i cyberprzemocy, rozwój sztucznej inteligencji, transhumanizm)”.
- **Edukacja dla bezpieczeństwa (zakres podstawowy):**
 - „zna zasady identyfikacji podstawowych zagrożeń cyberbezpieczeństwa”.

Ramy odpowiedzialności – etyka, prawo i rola twórcy

Twórczość filmowa i działalność dziennikarska osadzone są w gęstej sieci norm prawnych, standardów etycznych i oczekiwań społecznych. Zagadnienia takie jak etyka i język przekazu dziennikarskiego, kodeks etyczny twórcy filmowego, prawo autorskie czy wolność słowa są kluczowe dla zrozumienia współczesnych mediów. Podstawa programowa wskazuje kwestię odpowiedzialności w mediach na trzech poziomach: jednostki, instytucji i całego systemu prawnego.

Etyka zawodowa i odpowiedzialność twórcy

- **Etyka (zakres podstawowy):**
 - „zna główne zasady etyk zawodowych i stosuje je do analizy szczegółowych zagadnień z zakresu wybranych etyk zawodowych (np. etyki dziennikarskiej, etyki lekarskiej, etyki menedżerskiej, etyki nauczycielskiej, etyki pracownika PR, etyki prawniczej)”.
 - „w analizie wybranych zagadnień z zakresu etyk zawodowych wykorzystuje zapisy stosownych kodeksów etycznych”.
 - „rozważa zalety i wady kodeksów etycznych”.
- **Biznes i zarządzanie (zakres podstawowy):**
 - „rozdziela zachowania etyczne i nieetyczne w biznesie, w tym przejawy korupcji w życiu gospodarczym, oraz rozumie istotę i cele społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw”.

Wolność słowa i regulacje prawne

- **Wiedza o społeczeństwie (zakres podstawowy):**
 - „przedstawia sądowe środki ochrony praw i wolności w Rzeczypospolitej Polskiej oraz sposób działania Rzecznika Praw Obywatelskich”.
- **Etyka (zakres podstawowy):**
 - „identyfikuje i analizuje problemy moralne dotyczące kwestii wolności słowa i jej granic”.

Prawo autorskie i własność intelektualna

- **Informatyka (zakres podstawowy):**
 - „postępuje zgodnie z zasadami netykiety oraz regulacjami prawnymi dotyczącymi: ochrony danych osobowych, ochrony informacji oraz prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej w dostępie do informacji; jest świadomy konsekwencji łamania tych zasad”.
- **Plastyka (zakres podstawowy):**
 - „wprowadza w zagadnienia wiążące się z ochroną dóbr kultury i własności intelektualnej, uczy szacunku dla narodowego i światowego dziedzictwa kulturowego”.
- **Muzyka (zakres podstawowy):**
 - „wprowadza również w zagadnienia wiążące się z ochroną dóbr kultury i własności intelektualnej”.

Przemysł wyobraźni – produkcja, promocja i finanse w filmie

Olimpiada wymaga również wiedzy na temat praktycznych i ekonomicznych aspektów funkcjonowania branży filmowej: etapów produkcji, źródeł finansowania, strategii marketingowych i dystrybucyjnych oraz roli kluczowych instytucji. Podstawa programowa, zwłaszcza w ramach przedmiotu biznes i zarządzanie, wskazuje na konieczność zrozumienia cyklu życia produktu kulturowego, od pomysłu po dotarcie do odbiorcy.

Zarządzanie projektem filmowym

Produkcja filmowa to złożony projekt, który wymaga planowania, budżetowania i koordynacji. Podstawa programowa z biznesu i zarządzania wprost odnosi się do tych kompetencji.

- **Biznes i zarządzanie (zakres podstawowy):**
 - „rozumie istotę projektu, identyfikuje i omawia poszczególne etapy projektu oraz charakteryzuje je na wybranym przykładzie”.
 - „przygotowuje harmonogram i prosty budżet projektowy na podstawie zebranych danych”.
- **Biznes i zarządzanie (zakres rozszerzony):**
 - „odróżnia projekt od procesu i rozumie rolę projektów w zarządzaniu”.
 - „wykorzystuje wybrane techniki zarządzania projektami na różnych etapach cyklu życia projektu oraz narzędzia informatyczne wspomagające pracę projektową”.
 - „kierowanie zespołem projektowym”.

Finansowanie, marketing i dystrybucja

- **Biznes i zarządzanie (zakres podstawowy):**
 - „identyfikuje możliwe źródła finansowania działalności przedsiębiorstw”.
 - „promocja i reklama” (w kontekście tematu „zakupy i usługi”).
- **Biznes i zarządzanie (zakres rozszerzony):**
 - „charakteryzuje główne instrumenty marketingowe, wyjaśnia ich rolę i projektuje działania marketingowe w planowanym przedsięwzięciu biznesowym lub społecznym”.
 - „charakteryzuje źródła finansowania przedsięwzięcia biznesowego lub społecznego, w tym ze środków instytucji finansowych, urzędów pracy, funduszy unijnych, kapitału podwyższonego ryzyka (venture capital), „aniołów biznesu”, i określa funkcje inkubatorów przedsiębiorczości...”.

Instytucje kultury i organizacje filmowe

Zrozumienie ekosystemu filmowego wymaga znajomości kluczowych graczy – od instytucji państwowych po organizacje pozarządowe.

- **Wiedza o społeczeństwie (zakres podstawowy):**
 - „przedstawia rodzaje i przykłady organizacji pozarządowych; charakteryzuje działalność wybranych organizacji tego typu w Rzeczypospolitej Polskiej”.
- **Plastyka (zakres podstawowy):**
 - „wymienia i rozróżnia instytucje kultury zajmujące się profesjonalnym jej upowszechnianiem, w tym: muzea, galerie, teatry, ośrodki kultury i biblioteki”.
 - „rozróżnia zakres działania wymienionych instytucji oraz funkcje, jakie pełnią”.